

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 30. 8. 2022
sp. zn. Zin 143/2022

J. T.
t. č. Věznice Leopoldov
PS-7, Gucmanova 19,
920 41 Leopoldov
Slovenská republika

Sdělení o odložení části žádosti o poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane T.,

Vaši žádost ze dne 25. 8. 2022, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“), obdržel Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona v následujícím znění (přepis písemné žádosti):

„S poukazom na zákon č. 106/1999 Sb. (infozákon) , vás žiadam o sprístupnenie informácií – rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR v anonymizovanej a listinej podobe , konkrétne kópie:

- 1. Rozhodnutie č. 10/1979 sb. rozh. tr.*
- 2. Rozhodnutie č. 48/1977 sb. rozh. tr.*
- 3. Rozhodnutie č. 5 Tz 92/75*

o ktorých zaslanie , vás žiadam na uvedenú koréspondenčnú adresu.“

Podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona *„Povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli“.*

Podle § 2 odst. 1 informačního zákona jsou povinné subjekty povinny poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Působnost Nejvyššího soudu je popsána v § 14 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), který stanoví, že:

„(1) Nejvyšší soud jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování tím, že a) rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích v případech stanovených zákony o řízení před soudy, b) rozhoduje v jiných případech stanovených zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, již je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

(2) Nejvyšší soud dále rozhoduje a) o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů, vyžaduje-li to zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, s níž vyslovil souhlas Parlament, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena, b) v dalších případech stanovených zvláštním právním předpisem nebo mezinárodní smlouvou, s níž vyslovil souhlas Parlament, jíž je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

(3) Nejvyšší soud sleduje a vyhodnocuje pravomocná rozhodnutí soudů v občanském soudním řízení a v trestním řízení a na jejich základě v zájmu jednotného rozhodování soudů zaujímá stanoviska k rozhodovací činnosti soudů ve věcech určitého druhu.“

V rámci projednávané žádosti požadujete v bodě 3 informace (soudní rozhodnutí), které se nenacházejí v působnosti povinného subjektu. Povinný subjekt doplňuje, že Nejvyšší soud není orgánem uchovávajícím archiválie.

Povinný subjekt dodává, v souladu se zněním zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších předpisů, zvláště vzhledem k běhu skartačních lhůt, že by se daná soudní rozhodnutí v „původní“ podobě teoreticky mohla nacházet v dispozici Národního archivu v Praze, Archivní 2257/4, 149 00 Praha 4, nicméně právě vzhledem k plynutí skartačních lhůt povinný subjekt nemůže jakkoli garantovat aktuální dostupnost těchto informací u uvedeného subjektu.

Na vysvětlenou povinný subjekt dále uvádí, že Nejvyšší soud (od 1. 1. 1993 do 31. 3. 2002 pod názvem Nejvyšší soud České republiky), byl ustanoven podle § 33 odst. 1 zákona České národní rady č. 17/1993 Sb. Tento zákon měnil a doplňoval tehdejší zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb. Účinnosti nabyl dne 1. 1. 1993, což je i datum počátku působnosti Nejvyššího soudu. Nejvyšší soud se tehdy stal faktickým nástupcem Nejvyššího soudu České a Slovenské federativní republiky, přičemž zatímco federální nejvyšší soud působil v Praze, současný Nejvyšší soud je situován od roku 1993 do Brna. Nejvyšší soud je tak nástupce „federálního“ nejvyššího soudu, nikoli „republikového českého“ nejvyššího soudu. Povinný subjekt dodává, že na základě textu projednávané žádosti nemá jak ověřit, zda se v případě rozhodnutí „č. 5 Tz 92/75“ jedná o rozhodnutí „federálního“ nejvyššího soudu, či „českého republikového nejvyššího soudu“, případně dokonce „slovenského republikového nejvyššího soudu“. V posledně uvedeném případě by tak bylo možné se obrátit např. na nástupce tehdejšího Nejvyššího soudu Slovenské republiky, případně na slovenskou instituci mající v dispozici archiválie.

S koncem činnosti Nejvyššího soudu České a Slovenské federativní republiky v Praze byla provedena rozsáhlá inventura spisů, resp. provedlo se důsledné archivační řízení, aby spisové materiály, které nově zřízený Nejvyšší soud nebude v Brně bezprostředně potřebovat pro svoji rozhodovací činnost, nebyly bezúčelně z končícího federálního nejvyššího soudu převáženy na Moravu. Materiály, u kterých bylo v rámci zmíněného archivačního řízení vyhodnoceno, že je třeba je archivovat, převzal Národní archiv ČR, další byly skartovány.

Jelikož požadujete ve vymezené části informaci mimo působnost Nejvyššího soudu, kterou Nejvyšší soud nedisponuje a zároveň ani nemá žádný zákonný důvod, proč by touto informací disponovat měl, proto se projednávaná žádost podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona částečně **odkládá**.

Poučení: Proti odložení žádosti o informace anebo její části je možné podat stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) ve spojení s § 16a odst. 3 písm. a) informačního zákona. Stížnost se podává u povinného subjektu, který řízení k žádosti o informace vedl v prvním stupni, a to do 30 dnů ode dne doručení.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Povinný subjekt požadované informace, s výjimkou informace, o jejímž odložení Vás zpravil výše uvedeným sdělením, poskytuje formou následujícího sdělení a příloh.

Povinný subjekt požadovaná rozhodnutí č. 10/1979 tr. a rozhodnutí č. 48/1977 tr. poskytuje formou přílohy v takové podobě, v jaké je má aktuálně v dispozici, tedy v podobě, v níž byla tato rozhodnutí publikována ve Sbírce rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu.

Pro úplnost povinný subjekt dodává, že všechna rozhodnutí Nejvyššího soudu, vydaná od roku 2002, jsou od tohoto roku dostupná v pseudonymizované podobě v kompletní databázi rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu na jeho webu www.nsoud.cz. Povinný subjekt doplňuje, že webový vyhledávač je v této databázi nastaven na spisové značky, které byly k danému řízení přiděleny pro řízení před dovolacím soudem, není tedy možné vyhledávat na základě jiných označení, která mohla být konkrétnímu rozhodnutí přidělena až při jeho „sbírkovém vydání“. Rovněž také Sbírka (vybraných nejdůležitějších) soudních rozhodnutí a stanovisek, z níž jsou poskytována dvě rozhodnutí, je dostupná na webu <http://sbirka.nsoud.cz/>, který je pod správou Nejvyššího soudu. Na tomto „sbírkovém webu“ lze vyhledávat i podle označení, které mělo rozhodnutí přiděleno při jeho vydání v oficiální sbírce Nejvyššího soudu.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Přílohy:
rozhodnutí č. 10_1979 tr., rozhodnutí č. 48_1979 tr.